

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
 Αριθμός Διατάξεως 53/18-11-2021
 ΑΒΜ Α2021-167
 ΕΤ 221-268

A.7. ΒσωV
 2-12-2021
 ώρα 14.15
 ΑΓΧ. ΣΙΑΗΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΞΗ

του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Καρδίτσας

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 51 ΚΠΔ: "1. Αν ο παθών θέλει να ζητήσει τη δίωξη της αξιόποινης πράξης, υποβάλλει την έγκληση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 42 παρ. 2 και 3. 2. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, την απορρίπτει με διάταξή του, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική αιτιολογία και επιδίδεται στον εγκαλούντα. 3. Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, απορρίπτει την έγκληση με αιτιολογημένη διάταξή του (...)"

Κατόπιν της από 29-06-2020 υποβλητικής αναφοράς του Εισαγγελέως Πρωτοδικών Βόλου υποβλήθηκαν οι με ΑΒΜ Α2020/2137 και Α2020/1844 προκαταρκτικές δικογραφίες της Εισαγγελίας Βόλου στον κ. Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας λόγω αρμοδιότητας ως προς τους κάτωθι Εισαγγελικούς Λειτουργούς, για τους οποίους ο καταγγέλλων Αντώνιος Μαρτίνης του Κωνσταντίνου αιτείται - με τις από 20-05-2020 και 01-06-2020 μηνύσεις του- την πειθαρχική δίωξη, καθώς και την ποινική δίωξη για τα αδικήματα της κατάχρησης εξουσίας και της παράβασης καθήκοντος (άρθρα 239 περ. β', 259 ΠΚ) : 1) Του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Βόλου Νικολάου Κωνσταντίνου και 2) Του Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Βόλου Χρήστου Καραγιάννη. Στη συνέχεια, δυνάμει του υπ' αριθμό 12/01-02-2021 βουλευμάτος του Συμβουλίου Εφετών Λάρισας παραπέμφθηκαν κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 135 περ.ε' ΚΠΔ οι από 20-05-2020 και 01-06-2020 μηνύσεις του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου μόνο ως προς τους μηνυόμενους εισαγγελικούς λειτουργούς, που υπηρετούν στην Εισαγγελία Βόλου, ήτοι ως προς τον Εισαγγελέα

Πρωτοδικών Βόλου **Νικόλαο Κωνσταντίνου** και τον Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Βόλου **Χρήστο Καραγιάννη**, στις εισαγγελικές, ανακριτικές και δικαστικές αρχές του Πρωτοδικείου Καρδίτσας.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 259 ΠΚ «υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δυο ετών, αν η πράξη δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη». Από τη διάταξη αυτή, με την οποία προστατεύεται η ομαλή και απρόσκοπτη διεξαγωγή της δημοσίας υπηρεσίας και η λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών αποκλειστικά προς το συμφέρον της πολιτείας και της κοινωνίας, που έχουν ταχθεί να υπηρετούν οι υπάλληλοι με χρηστότητα και καθαρότητα (βλ. πρόταση Εισαγγελέα ΑΠ, κ. Σανιδά, στην ΟΛΑΠ 6/2008 ΠοινΔικ 2008.978 και στην ΟΛΑΠ 7/2008 ΠοινΔικ 2008.983, ΑΠ 811/2008 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ.459863) προκύπτει ότι για την στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της παράβασης καθήκοντος αντικειμενικά μεν απαιτούνται: Α) Η υπαλληλική ιδιότητα του δράστη. Υπάλληλος, κατά την έννοια της παραπάνω διάταξης του άρθρου 259 ΠΚ, είναι όποιος ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις του άρθρου 13 περ. α' ΠΚ (ή του άρθρου 263α' του ίδιου Κώδικα), άρα και ο ασκών την υπηρεσία της απονομής της δικαιοσύνης δικαστικός λειτουργός, μολονότι, σε αντίθεση με τους λοιπούς δημοσίους υπαλλήλους: ι) δεν υπόκειται σε ιεραρχική εξάρτηση και δεν υπέχει, ως εκ τούτου, καθήκον υπακοής, αφού απολαμβάνει λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία, ιι) είναι ισόβιος, ιιι) υπόκειται κατά την άσκηση των καθηκόντων του μόνο στο Σύνταγμα και στους νόμους και ιiv) διασφαλίζεται η αυτοδιοίκηση της υπηρεσιακής κατάστασης του από το Σύνταγμα (άρθρα 87 παρ. 1 - 2, 88 παρ. 4 και 90 παρ. 1 και 6 Σ). Άλλωστε, στη φύση του λειτουργήματος του δικαστικού λειτουργού, ως αναπόσπαστο μέρος της λειτουργίας και της αποστολής του, ενυπάρχει η αρχή της αμεροληψίας, αντικειμενικότητας και ουδετερότητας, η εφαρμογή της οποίας δεν συνιστά ένα απλό υπαλληλικό καθήκον, αλλά ένα υπέρτατο υπηρεσιακό καθήκον (βλ. πρόταση Εισαγγελέα ΑΠ, κ. Σανιδά, στην ΟΛΑΠ 6/2008 ΠοινΔικ 2008.978 και στην ΟΛΑΠ 7/2008 ΠοινΔικ 2008.983, ενώ σε σχέση με την αρχή της αμεροληψίας βλ. Κ. Μαυριά, Συνταγματικό Δίκαιο, εκδ. 2000, σελ. 650). Β) Παράβαση: είτε με πράξη είτε με παράλειψη, υπηρεσιακού καθήκοντος, το οποίο καθορίζεται με νόμο ή με διοικητική πράξη κανονιστικού χαρακτήρα ή με ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας του υπαλλήλου. Ως

καθήκον, η παράβαση του οποίου καθιστά αξιόποινη τη συμπεριφορά του υπαλλήλου, δεν νοείται οποιοδήποτε υπαλληλικό καθήκον, το οποίο καθορίζεται ως άνω και αναφέρεται στη γενική συμπεριφορά κάποιου ως υπαλλήλου, αλλά μόνο το καθήκον εκείνο που συνδέεται με την άσκηση συγκεκριμένης υπηρεσιακής δραστηριότητας στο πλαίσιο της καθ' ύλη και κατά τόπο αρμοδιότητας του υπαλλήλου, εκείνο δηλαδή που ανάγεται στην εκτέλεση του ανατεθειμένου σε αυτόν υπηρεσιακού έργου. Αξιόποινη δηλαδή είναι η πράξη ή η παράλειψη, μόνον αν συνιστά έκφραση πολιτειακής βούλησης και άσκηση κρατικής εξουσίας, μέσα στον κύκλο των δημοσίων υποθέσεων και όχι απλά η παράβαση υποχρεώσεων που ανάγονται και εξυπηρετούν άλλα συμφέροντα των δημοσίων υπηρεσιών, όπως η εύρυθμη λειτουργία τους, η τήρηση της υπαλληλικής δεοντολογίας κλπ. (ΑΠ 30/2007 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ.420412). Γ) Η προσφορότητα (δηλαδή η αντικειμενική δυνατότητα) της παράβασης καθήκοντος να προσπορίσει στον δράστη ή σε άλλον παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια ή να προκαλέσει βλάβη στο κράτος ή σε κάποιον άλλον (ΟλΑΠ 7/2008 ΠοινΔικ 2008.983). Τέτοια προσφορότητα υπάρχει όταν η ωφέλεια ή η βλάβη που επιδιώκει ο δράστης μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με την παράβαση του συγκεκριμένου καθήκοντος ή και με την παράβαση αυτού, ενώ αν η παράβαση καθήκοντος έγινε για άλλο σκοπό ή με κανένα σκοπό ή η ωφέλεια ή η βλάβη επέρχεται ως συμπτωματική συνέπεια της παράβασης τότε το έγκλημα της παράβασης καθήκοντος δεν στοιχειοθετείται (ΑΠ 811/2008 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ.459863, ΑΠ 1122/2004 ΠοινΧρ 2005.515). Παράνομο όφελος, κατά την έννοια του άρθρου 259 του ΠΚ, είναι κάθε όφελος, το οποίο επιδιώκεται με παράβαση υπηρεσιακού καθήκοντος πρόσφορη να οδηγήσει στη πραγμάτωσή του και το οποίο ως εκ τούτου θίγει την υπηρεσιακή χρηστότητα και καθαρότητα έστω και αν καθ' εαυτό δεν θεωρείται παράνομο (ΑΠ 30/2007 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ.420412). Υποκειμενικά δε απαιτούνται: Α) Δόλος του δράστη και Β) Σκοπός να προσπορισθεί στον ίδιο τον δράστη ή σε άλλον παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια ή να επέλθει βλάβη στο κράτος ή σε κάποιον άλλον, χωρίς να απαιτείται και η επίτευξη του σκοπού αυτού (ΑΠ 811/2008 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ.459863, ΑΠ 1256/2007 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ.448627, ΑΠ 30/2007 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ.420412, ΑΠ 452/2006 ΠοινΧρ 2006.919). Ο δε δόλος του δράστη συνίσταται είτε στη θέληση είτε στη γνώση και αποδοχή της παράβασης των υπηρεσιακών του καθηκόντων (άμεσος ή ενδεχόμενος δόλος), ενώ σκοπός παράνομης ωφέλειας ή βλάβης συντρέχει όταν ο δράστης επιδιώκει με την

παράβαση των υπηρεσιακών του καθηκόντων να επιφέρει την παράνομη ωφέλεια ή τη βλάβη και συγχρόνως όταν η υπηρεσιακή παράβαση είναι αντικειμενικά πρόσφορη να οδηγήσει στην ωφέλεια ή τη βλάβη με το συγκεκριμένο τρόπο που σχεδιάστηκε και τελέστηκε από το δράστη, ο οποίος πρέπει να γνωρίζει την εν λόγω προσφορότητα (ΑΠ 811/2008 Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ.459863, ΑΠ 1122/2004 ΠοινΧρ 2005.515). Ειδικά δε ως προς την παράβαση καθήκοντος δικαστή πρέπει να σημειωθεί ότι στοιχεία του εν λόγω εγκλήματος, συνιστάμενου στη δόλια διαστροφή της αλήθειας προς τον σκοπό της έκδοσης εσφαλμένης απόφασης υπέρ ή κατά ενός διαδίκου, είναι η συνείδηση από αυτόν του σφάλματος της απόφασης και ο σκοπός του να ωφελήσει ή να βλάψει με το σφάλμα του τον διάδικο. Χωρίς τα στοιχεία αυτά δεν υπάρχει ποινική ευθύνη του δικαστή βάσει της διάταξης του άρθρου 259 ΠΚ, αφού η μεν έλλειψη της συνείδησης αποκλείει τον δόλο διάπραξης του εν λόγω εγκλήματος, η δε έλλειψη του σκοπού αποκλείει το επιπλέον υποκειμενικό στοιχείο το οποίο απαιτείται για την θεμελίωση του. Άλλωστε, στον τομέα της δικαστικής κρίσης ο δικαστής προστατεύεται πλεοναστικά ευθέως από το Σύνταγμα, για να μην κλονίζεται η δυνατότητα αντίστασης του στις πιέσεις των οσωνδήποτε ισχυρών κοινωνικά δυνάμεων, άρα και της δημόσιας γνώμης, όπως διαμορφώνεται εκάστοτε, που θα τον εξέτρεπαν διαφορετικά από την εφαρμογή του νόμου (Ευαγ. Κρουσταλάκη, Η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και η κοινή γνώμη, ΕλλΔνη 27.36 και Γεωρ. Ρήγου, Το τεκμήριο της αθωότητας και η μεταχείριση από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ΠοινΧρον 1992,626). Εκτός τούτων ως εσφαλμένη απόφαση νοείται, όσον αφορά και την ποινική ευθύνη του δικαστή για το περιεχόμενό της, όχι η αντικείμενη στην πραγματική αλήθεια, αλλά η αντικειμενική στην αλήθεια των αποδείξεων που υπήρχαν και μπορούσε να ερευνηθεί ο δικαστής κατά την έκδοσή της. Άλλες αποδείξεις και μάλιστα προερχόμενες από συμβάντα που ανέκυψαν μετά, δεν είναι δυνατό να εκληφθούν ως στοιχεία ευθύνης. Γιατί τούτο θα αποτελούσε ευθεία παράβαση των ίδιων συνταγματικών διατάξεων (ΕφΑΘ 53/1993 ΕλλΔνη 1993.1184).

Στη συνέχεια διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση δυνάμει της από 09-02-2021 παραγγελίας μας προς τον Πταισματοδίκη Καρδίτσας, από τη διενεργηθείσα όμως προκαταρκτική εξέταση, δεν προέκυψε κάτι συγκεκριμένο, που να εμπίπτει στο χώρο των αξιόποινων πράξεων, δεδομένου ότι τα ιστορούμενα από τον καταγγέλλοντα πραγματικά περιστατικά δεν στηρίζονται σε οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο. Αντιθέτως, με τις υπό κρίση καταγγελίες παρατίθενται περιστατικά χωρίς λογικό ειρμό και καταγράφονται σκέψεις με νοηματική ανακολουθία και λεκτική

αντιφατικότητα, με άμεση συνέπεια να καθίστανται αυτές ακατάληπτες και συνακόλουθα ανεπίδεκτες δικαστικής εκτίμησης, αλλά και να μην είναι εφικτή η ποινική αξιολόγηση των καταγγελλόμενων πραγματικών περιστατικών κατά τόπο, χρόνο και ειδικές συνθήκες τέλεσής τους.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω θα πρέπει η υπό κρίση έγκληση να απορριφθεί ως ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, κατ' άρθρο 51 ΚΠΔ, ενώ περαιτέρω θα πρέπει να απαλλαγεί ο εγκαλών από την καταβολή των δικαστικών εξόδων της παρούσας ποινικής διαδικασίας, δεδομένου ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 580 § 4 ΚΠΔ όπως ισχύει μετά το νόμο 4620/ 01-07-2019.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΜΕ την με ΑΒΜ ΑΒΜ Α-2021/167 έγκληση του Αντωνίου Μαρτίνη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Βόλου.

ΛΙΠΑΛΛΑΣΣΟΥΜΕ τον εγκαλούντα από την καταβολή των δικαστικών εξόδων της παρούσας ποινικής διαδικασίας.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΟΥΜΕ την επίδοση της παρούσας στον εγκαλούντα.

Ακριβές αντίγραφο
Καρδίτσα 18-11-2021
Η Γραμματέας

Δημήτριος Κουκούλας

Καρδίτσα 18/11/2021

Η Εισαγγελέας

Σοφία Α. Μάβρου
Εισαγγελέας Πρωτοδικών